

adauge avereia. Cred că oră quă nenorocitulă quare și l-a însușită, nu l-a plătită de ajunsă gâdiloră se că prin suferințele de toate dilele? Numați pentru dumneata, tată Riemann, am făcut aquăsta. Daqua nu aș fi crezută quă-tă adducă ună servită, aș fi respinsă propunerea nenorocitului negru.

— Scumpulă meă Claus, iți respunse Riemann, sunt pre cunoscătoră pentru generoasa dumitale offerire; cu toate aquestea nu mă potu decide să o priimi. Ună fiuă atâtă de virtuosă ca Conrad, merită ună tată demnă de dênsulă. Cum aș putea să mai ridică ochiul înaintea lui, daqua aș alerga vre-o-dată la mișloce nedrepte, spre a-i da libertatea? Eu cunoscă inima și principiele lui, principie pe care încă din copillărie-i am căutat să le împlântă în inima sa. Sunt sigură quă el să ar refusa libertatea, daqua ar cunoaște mișlocele prin care î-am procurat-o. Conservă-tă diamantul, Claus; să mai bine întorce-lă autorităților, care au ună dreptă legitimă asupra lui. Suferințele negrului, periculele que el să a înfruntat spre a și-lă însuși, nu justifică fapta sa; el nu este mai puțină culpabilă de ună assemenea furtă. Daqua nu te simți în stare de a-lă înapoia, că să ne despărțim; quăcă e să nici-o-dată nu măaș putea